

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันอังคารที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ.2560

21 ปี...พืชจีเอ็มเพื่อการค้า

การบรรยายพิเศษ หัวข้อ “ปีที่ 21 ของการปลูกพืชเทคโนโลยีชีวภาพ/จีเอ็มเชิงการค้า พ.ศ.2559 (ค.ศ.2015)” จัดโดยสมาคมเทคโนโลยีชีวภาพสัมพันธ์ ...รายงานองค์การไอซา (ISAAA) ขณะนี้ผลการยอมรับพืชดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs) ในหลายประเทศทั่วโลก ทำให้มีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น 110 เท่า จากพื้นที่ปลูกเริ่มต้นเมื่อปี 2539 มีแค่ 10.6 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นมาเป็น 1,156.87 ล้านไร่ ในปี 2559 มากกว่าพื้นที่ไทยทั้งประเทศ 3.6 เท่า มีปลูกอยู่ใน 27 ประเทศ เป็นประเทศกำลังพัฒนา 19 ประเทศ ประเทศอุตสาหกรรม 8 ประเทศ

ประเทศที่มีพื้นที่ปลูกรวมกันเกินกว่า 90% ของพื้นที่ปลูกพืชจีเอ็มทั่วโลก มี 5 ประเทศ คือ บราซิล อาร์เจนตินา อินเดีย สหรัฐอเมริกา และแคนาดา...10 ประเทศอยู่ใน ละตินอเมริกา ปลูกพืชเทคโนโลยีชีวภาพประมาณ 500 ล้านไร่...ประเทศในกลุ่มเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปก) มีอยู่ 8 ประเทศ พื้นที่ปลูก 116.25 ล้านไร่

ที่สำคัญยุโรป กลุ่มประเทศที่มีการต่อต้านพืชจีเอ็มมากที่สุด มีการปลูกข้าวโพดจีเอ็มโอเพิ่มเป็น 5 ประเทศแล้ว...ล่าสุด สเปน ประเทศที่มีการต่อต้านรุนแรง เริ่มยอมให้มีการปลูกเพื่อการค้าได้เมื่อปีที่แล้วนี้เอง เพราะการปลูกพืชจีเอ็มช่วยลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช 19% นอกจากช่วยเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร ยังส่งผลช่วยอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพไปในตัวอีกด้วย...ซึ่งเป็นคุณสมบัติด้านดีของพืชจีเอ็มที่เอ็นจีโอไม่เคยพูดถึง

ส่วนในอาเซียน ฟิลิปปินส์ กัมพูชา เวียดนาม พม่า และลาว เริ่มหันมาปลูกพืช GMOs มีเพียงแค่ประเทศไทยเท่านั้น...ยังไม่มีวิแววจะได้เห็นแปลงปลูกเปรียบเทียบระหว่างพืชเทคโนโลยีชีวภาพกับพืชทั่วไปเลยสักนิดเดียว สาเหตุคงมาจากท่านเอ็นจีโอเจ้าเก่านั่นแหละ ไม่เพียงจะปิดโอกาสในการเติมองค์ความรู้ให้ประเทศไทย ยังทำให้อนาคตเกษตรกรไทยต้องเสี่ยงตกเป็นทาสเทคโนโลยีฝรั่ง ...เหมือนที่คนไทยกำลังตกเป็นทาสนวัตกรรมสมาร์ตโฟนยิ่งงี้

นักวิชาการติงภาครัฐ หาแปลงใหญ่ยังหลงทิศ

รศ.ดร.สมพร อิศวิลานนท์ นักวิชาการอาวุโส สถาบันคลังสมองของชาติ (KNIT) ให้ความเห็นถึงโครงการเกษตรแปลงใหญ่ ในงานประชุม วิชาการและนวัตกรรมประจำปี 2560 ขับเคลื่อนธุรกิจ SMEs ยุค 4.0 โดยศูนย์วิจัยและพัฒนา ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ว่า “ไม่มีความ

ชัดเจน ไม่มีการส่งเสริมให้เกิดมูลค่า มุ่งลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต การรวมตัวจะให้ใครเป็นผู้บริหารจัดการยังไม่ชัดเจน รัฐเน้นแต่การอุ้ม ผู้จัดการแปลงที่เข้ามาดูแลหลายแห่งเอา พนักงานส่งเสริมมาเป็นผู้จัดการแปลง บางรายไม่มีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของแปลง จึงไม่รู้ลึกถึงปัญหาที่เกิดขึ้น การตัดสินใจแก้ปัญหาจึงไม่ค่อยได้ผล

“โครงการทำนาแปลงใหญ่ ควรเน้นไปที่การยกระดับคุณค่าและมูลค่าข้าว อย่างปลูกข้าวอินทรีย์ ปลูกข้าวพันธุ์เฉพาะแบ่งเป็นกลุ่มๆ ให้ชัดเจน ไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่มาก เน้นสร้างผลผลิตมีคุณค่า มีมูลค่าสูงขึ้น วิธีแบบนี้ถึงจะช่วยให้เกษตรกรมีพลังเกิดความเข้มแข็งในการผลิต และต่อไปจะมีกลุ่มมืออาชีพเข้ามาต่อยอดนำนวัตกรรมมาสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อส่งออก ถ้าทำแบบนี้ได้ เราถึงจะเข้าสู่การเป็นไทยแลนด์ 4.0 ได้อย่างแท้จริง”

ดร.สมพร กล่าวอีกว่า การบริหารจัดการของภาครัฐยังคงเป็นไปแบบหลงทิศหลงทาง อย่างการลงทุนซื้อรถเกี่ยวราคาหลักล้านบาท เป็นการสิ้นเปลือง เพราะแนวโน้มนี้อาจมีแต่มุ่งให้เข้าไปใช้งาน ไม่มี เรื่องซ่อมบำรุงดูแลรักษา หากเครื่องจักรเสียขึ้นมา กว่าจะตั้งเรื่องซ่อม-เบิก ใช้เวลานาน สุดท้ายต้องปล่อยทิ้ง ไม่เหมือนว่าจ้างรถมาช่วยยรวดเดียว กลุ่มนี้เป็นมืออาชีพ เครื่องมือเสียส่วนใหญ่ซ่อมเองในราคาไม่แพงเกินเหตุ

“วิธีแก้ปัญหาเรื่องแบบนี้ทำได้ไม่ยาก แค่ให้ชาวนารวมตัว นัดวันปลูกข้าวให้พร้อมกัน ถึงเวลาเรียกรถมาเกี่ยวข้าวไปพร้อมกัน นอกจากชาวนาจะสามารถต่อรองราคาารถเกี่ยวได้ รถเกี่ยวข้าวยังทำงานสะดวก มาหนเดียวเกี่ยวได้ทั้งหมดบ้าน วิธีนี้ชาวนาในจังหวัดสุพรรณบุรีทำกันมานานแล้ว สุดท้ายเกิดการรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์ ให้กลุ่มห่อการค้าเข้ามามีส่วนร่วม ผลกำไรจึงอยู่ที่ชาวนา ลดต้นทุน เพิ่มกำไรได้แท้จริง” ดร.สมพร กล่าว